

En historie fra det virkelige liv

Et af vores medlemmer har været og er i gang med at tage uddannelsen til Social- og sundhedsassistent. Desværre har hendes uddannelseshistorie ikke kun været en dans på roser.

Vores medlem kom ud i et praktiskforløb og dette blev desværre besværet af kommunikationsproblemer og samarbejdsproblemer.

Vores medlem starter i sommeren 2011 på sit praktikforløb og i de tre første uger ligger der en introduktion med en vejleder på tre dage.

Som alle ved, der starter nye steder, så går der selvfølgelig også som elev tid med at lære alle de nye kollegaer og mennesker at kende.

Der skal til eleverne være tilknyttet en vejleder, som eleven skal gå med og lære og sparre med en sådan havde vores medlem også. Efter to uger bliver der afholdt en samtale mellem vores medlem og hendes vejleder. Til dette møde er det kun de to som er til stede og desværre er vores medlem på daværende tidspunkt ikke klar over det er hende som tage referat og derfor foreligger der ikke et sådant.

Til mødet bliver der talt om løst og fast og om de forventninger de har til hinanden. Derudover gør vores medlem også sin vejleder meget opmærksom på, at hun gerne vil have hendes vejledere til at tage fat i hende såfremt der er noget, som hun gør, som ikke er tilstrækkeligt eller korrekt. Vores medlem går fra denne samtale med en følelse af gensidig forståelse.

Vores medlem kommer i sommeren tilbage fra hendes afholdte ferie og hendes daglige vejleder har på dette tidspunkt en uges ferie.

Vores medlem får desværre ikke fornemmelsen af, at der er nogen som tager initiativ til at planlægge hendes tid og hun bliver henvist til en anden vejleder – men til stadighed oplever vores medlem ikke nogen støtte i hendes uddannelsesforløb.

Desværre er planlægningen sådan, at vores medlems vejleder arbejder i aftenvagt og vores medlem går så ind og tager to aftenvagter blot for at gå lidt med hende og lære fra hende. Vores medlem kan ikke gå ind i en fuld aftenvagt i de to uger, da hun ikke kan få det til at hænge sammen i hendes privatliv.

Da tiden så er kommet til en samtale med henblik på godkendelse af prøvetiden i praktikken bliver der afholdt møde, men desværre er vores medlems vejleder ikke med til dette møde og vores medlem føler det er til dette møde der rigtig opstår problemer.

Vores medlem får ved mødet af vide, at hun har ageret uhensigtsmæssigt et par gange og at de har svært ved at vurdere hende, da hun ikke har gået meget sammen med sin vejleder. På grund af vejlederens fravær bliver der aftalt et nyt møde med samme dagsorden.

Til det nye møde bliver der lagt ud med et par spørgsmål til vores medlem som hun besvarer uden problemer. Derefter bliver der givet udtryk for at de er i tvivl om hendes faglige niveau, da den opgave vores medlem havde afleveret heller ikke var god nok.

Det er en rigtig ubehagelig oplevelse vores medlem har til dette møde og oplever, at der bliver råbt af hende til mødet og, at de ting hun siger, ikke er tilstrækkelige til at glatte ud overfor de to vejledere som er med. Vores medlem får blot af vide, at denne uddannelse bliver rigtig hård for hende og at hendes studiedage vil blive inddraget og at der skal afleveres en opgave hver uge uden studiedagene. Vores medlem påpeger til mødet, at uddannelsen basere på en 37 timers uge og der er brug for de dage til at lave opgaver, men til dette bliver der bare råbt af den ene vejleder, at, det er hun fløjtende ligeglads med. Vores medlem stoppede på dette tidspunkt med at sige mere da hun var meget chokeret over oplevelsen med at blive råbt og pegt af.

I bund og grund mener vejlederne ikke, at vores medlem har gjort det godt nok, men vores medlem anerkender hun har et medansvar og siger til dette møde, at det vil hun gerne bevise og indhente det tabte fordi denne uddannelse har meget stor betydning for hende.

Vores medlem får to uger til at bevise hvad hun kan og hun skal aflevere en opgave om ugen uden studiedage hvilket vores medlem accepterer.

Dagen efter mødet sætter vores medlem sig ned og laver en struktureret plan over resten af tiden i praktikken og går også på dette tidspunkt i gang med den opgave som skal afleveres ugen efter. På anden dagen efter samtalen møder vores medlem på arbejde og beder sin vejleder om at se hendes plan igennem for resten af praktikken og spørger hende om det ser fornuftigt ud. Dette bliver accepteret og vejlederen synes ikke der er nogen problemer.

Endelig kunne vores medlem ånde en smule lettet op, men ved middagstid samme dage, to dage efter mødet hvor det blev aftalt de skulle se tiden an i 14 dage, bliver vores medlem ringet op og får af vide, at den anden vejleder ikke mener de kan samarbejde og der er planlagt helhedsvurdering. Dette sker til trods for at der to dage tidligere er lavet aftale om noget helt andet.

Vores medlem føler ikke hun har en reel chance for at gøre noget og har haft denne følelse gennem hele praktikforløbet. Igennem praktikforløbet har vores medlem ikke følt der er blevet hørt på hende eller at der er nogen som har taget ansvar for hende og de ting som skal nås i uddannelsesforløbet. Igennem de forgangne 4 uger har vores medlem stort set ikke gået sammen med sin vejleder og dette er bestemt ikke i orden.

Vores medlem har savnet noget sparring med elevgruppen, men der har de fået af vide de ikke må tale sammen om de ting der foregår i huset. Dette er til trods for eleverne på introdagene fik af vide de skulle finde sig en partner som de kunne sparre med under praktikken.

Derudover anerkender vores medlem hendes ansvar og forpligtelse overfor praktikstedet, men hun mener også hun kan få meget mere ud af sin uddannelse hvis der var blevet taget sig tid til at give feedback og man havde lyttet til eleven.

Ydermere havde der måske heller ikke været så store misforståelser og konflikter hvis vejlederne havde planlagt dagene bedre, så eleven havde haft mulighed for at gå med hende.

Dette er formuleret og skrevet af vores medlem.

”Jeg var desværre kommet i klemme på min praktikplads.

Jeg henvender mig strakt til FOA Frederikssund og oplevet straks fuld støtte og tid til at høre på mig og de tog sig rigtig godt af mig.”

”Første gang jeg mødte op hos FOA Frederikssund tilbragte jeg næsten 4 timer og vi fik styr på en masse ting i min uheldige situation. Situationen blev klarlagt så jeg vidste hvad der kunne ske til den kommende samtale og kunne forberede mig på min udtalelse i samtalen. Så jeg huskede, at få det mest relevante med.”

”Jeg følte mig tryk ved at have en bisidder med til samtalen.”

”Alt dette var jeg blevet informeret om hos FOA Frederikssund, så jeg helt præcist vidste hvor jeg skulle henvende mig.”

- ”Min lærer”
- ”Uddannelsesansvarlige i kommunen”
- ”Udtalelse til mine medelever, som var blevet bekymrede”
- ”FOA´s kontakt til FTR (fællestillidsrepræsentant)”
- ”Deltagelse i samtalen”
- ”Almindelig info om samtalens formodentlige forløb.”

”Jeg er glad for mit medlemskab af FOA.”

